

„A Zenei nevelésért Alapítvány” Székesfehérváron,

Mihályi Gyuláné, Eszti Néni emlékére

Magyarországon az 1950-es évektől indult el Kodály Zoltán eszméinek hatására az az iskolatípus amely lehetővé tette a gyerekek mindennapi örömteli éneklését – és hogyan? – Hogy megadta a lehetőséget erre az iskola mindennapos gyakorlatában. A szép példák, az eredmények, a zengő kórusok nyomán gomba módra szaporodtak ezen iskolák. Ma már ezeket a jó példákat keressük, gyűjtögetjük, mert mire kiteljesedett, szárbaként a hajtás, kezdődtek a csonkítások, sorolhatnánk az indokokat végelláthatatlan sorban... De most keressük a jó példákat.

Magyarországon az elsők között, Kecskemét és Budapest után 1955-ben Székesfehérváron nyílt meg az első **ének-zenei osztály**. Az évek folyamán fokozatosan növekedett e kezdeményezés, önálló iskolatípusá alakult, jelenléte és működése meghatározta a város további zenei hírnevét. Kodály tanár úr személyes figyelemmel kísérte az iskola zenei fejlődését. Az évtizedek során a Zeneakadémia tanárjelöltjeinek gyakorló iskolájává vált, *Szőnyi Erzsébet* tanszékvezető irányításával sokan látogatták az ének-zenei tagozatot, és sok külföldi látogató vitte jó hírért messze tengeren túlra is az iskolának és a magyar énekkari kultúrának.

Az évtizedek során többször változott az iskola elnevezése és az otthont adó épület. A folytonosságot megőrizve az iskola 50 éves jubileumát a *Béke utcai Kodály Zoltán Általános Iskola, Gimnázium és Alapfokú Művészetoktatási Intézményben* ünnepelhetette *Mihályi Gyuláné* jelenlétében. Két évvel később, a közszeretetnek örvendő, elhivatott pedagógus halálát követően, 2007-ben „A zenei nevelésért” Alapítványt hoztak létre gyermekei: Dr. Rosner Gyuláné Mihályi Mariann és Dr. Mihályi Gyula, ezzel emléket állítva édesanyjuknak akinek példája méltó, hogy ének-zenetanári és karvezetői munkásságának szellemiségét a következő generációkra átörökítsék. Ennek érdekében volt tanítványai és a város összefogásával díjat alapítottak és adományoznak azon egyének számára akik több éven keresztül kimagasló zenei munkát végeztek, segítik Kodály szellemi örökségének továbbélését és hozzájárulnak a város és a magyar zenekultúra ápolásához. A díjak odaítéléséről kuratórium dönt, és a díjakat minden év májusában ünnepi hangverseny keretében adják át.

2010. május 31-énharmadik alkalommal került sor ezen ünnepségre Székesfehérváron a Szent István Művelődési Házban. A megjelenteket *Tóka Szabolcs* a Hermann László Zeneiskola igazgatója köszöntötte. Az Ének-zenei iskola és a Zeneiskola között mindig szoros szakmai kapcsolat volt. A közös tanítványok fejlődésének, tehetségének kibontakoztatása, az eredményes munka záloga, az azonos zenei elhivatottság vezérelte tevékenységüket.

A hangversenyen hangulatos, szép bevezetőként szólalt meg, *A Zentai Úti Általános Iskola* nagy létszámú énekkara ifj. Somorjai József, Varázs-

kréta és Szőnyi Erzsébet: Bicíniumok sorozatból előadott öt népdalfeldolgozása *Kukucska Márta* vezényletével. A tanárnő 20 éve tanít az iskolában, és mint később meghallottuk „eredményes minőségi munkája” tette méltóvá a díj elnyerésére.

A város polgármestere *Varvasovszky Tihámér* mondott köszöntőt, értékelve e hangverseny jelentőségét, akiknek közreműködői átérik és cselekvő módon hozzájárulnak Kodály gondolatainak megvalósításához:

„A léleknek vannak régiói, melybe csak a zene hatol be.” Ennek további szép megnyilvánulásainak lehetnek tanúi a jelenlévők. A legkisebbek, a *Belvárosi Brunszvik Óvoda Katica* csoportja vonult be a színpadra kedves népi játékok fűzérével. Két óvonéni vezette be őket, *Sötét Barnáné* és *Nyakas Istvánné*, ő az aki már „hosszabb” ideje van a pályán és „példamutató odaadással” végzett munkájáért lett a díj kitüntetettje.

A Zeneiskola egykori diákja, ma már a Liszt Ferenc Zene-művészeti Egyetem hegedű szakos hallgatója, Horváth Elemér szólaltatta meg mély átéléssel Csajkovszkij: Valse Scherzo művét. Tanárnője *Dományi Beáta* sok tehetséges diák továbbtanulását segítette elő igényes felkészítésével, amivel méltónak találtatott az idei Alapítványi kitüntetés átvételére.

A zenei nevelés különböző korosztályokban elért hatékonyságának bemutatását követően e három tanárnő – *Kukucska Márta*, *Nyakas Istvánné*, *Dományi Beáta*, lehetett 2010-ben „A Zenei Nevelésért díj” részese. A kuratórium elnöke *Hartyányi Judit*, az egykori első Ének-zenei osztály tanuló-

ja, ma a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem tanára, közvetlen szavakkal köszöntötte a díjazottakat, majd a kuratórium tagjai olvasták fel a méltató laudációkat. Az oklevelek és virágok ünnepélyes átadása valódi örömműnneppé vált mint az idézett Luther Márton: Muzsika asszony költeményének néhány sora vallja:

„Öröm e földön nemesebb,
nem is tudom, más mi lehet,
mint amit az ének szerez,
az ékességes, zengzetes.”

A hangverseny további műsorán két vidám hangulatú együttes szerepelt, előbb a *Kodály Zoltán Iskola* kilenc fős Rokolya együttese, Magyarbódi népdalokat énekelt, majd a *Hermann László Zeneiskola* Pengető citerazenekara Moldvai dallamok népdalfeldolgozásait szólaltatta meg. Felkészítő tanáraik: *Berki Lilla* és *Varró János*.

Székesfehérvár pezsgő zenei életét az elmúlt évtizedek során sok kiváló tanár, karnagy és művész alakította. Tisztelettel és szeretettel emlékeznek rájuk és ennek megnyilvánulása volt a hangverseny alkalmával az ő

köszöntésük. *Prof. Arányi-Aschner György* zeneszerző, zongoraművész húsz éven át tanított a Székesfehérvári Zeneiskolában, majd Ausztriában folytatta tevékenységét az Osztrák zeneszerző Szövetség elismert tagjaként. Megható szavakkal emlékezett az itt töltött időre és *szellemi ajándékként* „Utolsó zongorafantázia” című művét adta elő, és ráadásként még egy improvizációs fantázia darabbal is megajándékozta a közönséget. *Hartyányi Mária* ének-zene tanár, volt szakfelügyelő méltatását, *Auth Ágnes* karnagy szeretetteljes szavai, igazi értékelését adták, a hosszú

évtizedes eredményes munkásságának.

Az ifjú hangszeres muzsikuskok közül, *Peresztegi Nagy Istvánné* tanítványai *Becse Attila* és *Wittmann Ádám* négykezes zongorajátéka, majd a *Kodály Zoltán* és a *Hermann László iskola* növendékeinek furulyaegyüttese szerzett örömet a hallgatóságnak. Tanáraik: *Lits Zsuzsanna* és *Kneifel Imre*. Végezetül a város neves kórusa az *Alba Regia Vegyeskar*, *Kneifel Imre* vezényletével, *Mendelssohn* majd *Birtalan József* frappáns művével zárta az ünnepi műsort. A befejezést azonban a szereplők és közönség közös éneke jelentette, *Pesovár Ernő* Dunántúli népdalgyűjtéséből való hangulatos szép népdalokkal. Így válhatott valóra a megkezdett Luther vers folytatása:

*„Hol társas ének szólal, ott
a rossz kedvnek már „Jónapot!”
viszály, irigység, gyűlölet,
harag és kín onnét mehet;
fukarság, gond, s egyéb teher
s a bánat rajban lebben el.”*

E szép szavakkal megfogalmazott jó kívánságokat ajánljuk a továbbiakban is a „Zenei nevelésért” aktívan tevékenykedők számára, és mindazoknak akik az Alapítványon keresztül támogatják az énekes és hangszeres zenei nevelést Székesfehérváron.

Márkusné Natter-Nád Klára

Kincses Kalotaszeg

A Kecskeméti Kodály Intézet hallgatóinak kirándulása Erdélyben

Kodály munkásságáról nem hiszem, hogy érdemes beszélni a magyar népzene átfogó ismerete és szeretete nélkül. Zenéjének és pedagógiájának alapköve, esztétikájának meghatározója a négy soros magyar népdal. Erről az alapról, a magyar népzeneről klasszikus értelemben azonban ma már csak múlt időben beszélhetünk. Valós életét befejezte. Azonban élnünk lehet, sőt kell *vele* továbbra is.

A Kodály Intézetben ezévtől tanítom e kincs helyes birtoklására és megértésére a világ sok tájáról érkezett hallgatókat. Egy évi munka után